

استارتاپی که برای بردن گردشگران به فضا بالن می‌سازد!

یک شرکت استارتاپی موسوم به "Space Perspective" به معنی "چشم انداز فضا" در حال ساخت یک بالن است که می‌تواند گردشگران و تجهیزات تحقیقاتی را به لبه فضا ببرد.

یک شرکت استارتاپی موسوم به "Space Perspective" به معنی "چشم انداز فضا" در حال ساخت یک بالن است که می‌تواند گردشگران و تجهیزات تحقیقاتی را به لبه فضا ببرد.

به گزارش ایسنا و به نقل از بیزنس اینسایدر، استارتاپ "Space Perspective" در حال ساخت یک بالن است که بتواند مسافران و تجهیزات تحقیقاتی را به "لبه فضا" که به ارتفاع حدود صد کیلومتری زمین گفته می‌شود، منتقل کند.

در حال حاضر چندین شرکت به دنبال ورود به بازار "گردشگری فضایی" هستند، اما این شرکت، خود را با طراحی یک بالن خاص موسوم به "Spaceship Neptune" از بقیه جدا کرده است.

طبق گفته این شرکت، این بالن دارای یک کابین تحت فشار و جادار خواهد بود که تجربه سفر راحتی را برای مسافران خود رقم می‌زند.

هدف نهایی این شرکت، حمل مسافر و تجهیزات تحقیقاتی به لبه فضا و بازگرداندن بالن از آنجا است، اما اولین پرواز آن در سال ۲۰۲۱ از مرکز فضایی کندی در فلوریدا بدون سرنشین خواهد بود.

قابل ذکر است که کل سازه بالن "Space Neptune" به اندازه یک زمین فوتبال خواهد بود و به گفته سازنده آن، تقریباً بدون آلایندگی است و هیچ آلاینده‌ای منتشر نمی‌کند.

کابین این سفینه فضایی به اندازه حمل هشت مسافر در یک سفر شش ساعته ساخته خواهد شد.

سفر این بالن فضایی با یک صعود دو ساعته و ۱۰۰ هزار پایی آغاز می‌شود و براساس اظهارات شرکت سازنده در ارتفاع نهایی، انحنای زمین و تاریکی فضا برای افراد حاضر در این بالن قابل رویت خواهد بود.

سپس این فضاپیما دو ساعت در آنجا می‌ماند تا مسافران بتوانند قبل از بازگشت به زمین، از پنجره‌های کف و سقف کابین از منظره زمین و فضا لذت ببرند.

در نهایت هم در یک سفر دو ساعته به زمین باز خواهند گشت و فرود می‌آیند.

فرود این بالن بر روی آب خواهد بود و یک کشتی مسافران، بالن و کابین را از آب خواهد گرفت.

همانطور که گفته شد، یک سفر با این سفینه فضایی در کل حدود شش ساعت طول خواهد کشید که چهار ساعت از آن برای صعود و فرود و دو ساعت نیز به توقف در لبه فضا و لذت از منظره زمین و فضا سپری خواهد شد.

لبه فضا یا "خط کارمان" خطی فرضی در آسمان در ارتفاع ۱۰۰ کیلومتری از سطح دریاهای آزاد زمین است. این خط از دیدگاه هوانوردی، نشان دهنده مرز میان اتمسفر زمین و فضای بیرونی آن است. این تعریف توسط فدراسیون بین‌المللی هوانوردی (FAI) پذیرفته شده و این فدراسیون عهده دار تنظیم استانداردها و نگهداری و ثبت رکوردهای بین‌المللی برای مکانیک پرواز و امور هوانوردی است.

این خط برای قدردانی از "تئودوره فون کارمان" مهندس و فیزیک دان مجارستانی - آمریکایی که قبل از هر چیز یک هوانورد و فضاپیمای فعال بود، «خط کارمان» نامیده می‌شود. او برای نخستین بار از راه محاسبه به این نتیجه رسیده بود که در حدود چنین ارتفاعی جو زمین برای حمایت از پرواز و هوانوردی، بیش از حد نازک می‌شود.

یک وسیله نقلیه هوایی در این ارتفاع ناچار است که سریع‌تر از سرعت مداری پرواز کند تا بتواند به اندازه کافی نیروی

برای برداشت آیروپینامیکی و صرف نظر از نیروی گریز از مرکز برای نگهداری خود تولید کند. افزایش ناگهانی دما و تعامل با تابش پرتوهای خورشیدی درست در زیر این خط قرار دارد که خود خط را در درون ترموسفر قرار می دهد.

نخستین سفر این بالن فضایی در اوایل سال ۲۰۲۱ انجام خواهد شد و قرار است از مرکز فضایی کندی ناسا در فلوریدای آمریکا انجام شود که بدون سرنشین خواهد بود.